

זלמן השובב / יעל ויסמן

הכיתות של פעם היו קצת שונות מהכיתות של היום: ישבנו בטורים על ספסלים ליד שולחנות, על כל שולחן הייתה קסת דיו (קסת היא כלי מיוחד המלא נוזל המשמש לכתיבה: דיו), ומי שהיה עונה למורה היה צריך לקום ממקומו. גם אז בכל כיתה היו ילדים שובבים מאוד.

5 הילד השובב ביותר, המרגיז ביותר והנחמד ביותר בכיתה שלנו היה זלמן. תמיד היה ממציא תעלול חדש ומעיין התעלולים לא יבש מעולם.

בכיסא לפניו ישבה דליה, ולה היו שתי צמות ארוכות. זלמן מצא בהן מקור שעשועים. אם שכחה להעביר את צמותיה לפניו, היה זלמן מושך אותן, מתיר אותן בזהירות, קושר פיסות נייר קטנות בקצותיהן או תולה עליהן עפרונות.

10 פעם אחת הגדיש את הסָּאָה...

וכך היה המעשה: באחד הימים הצמיד זלמן את צמותיה של דליה אל משענת הספסל שישבה עליו, בנעצים. כשקמה ממקומה לענות למורה, נמשך הספסל אחריה, וקֶסֶת הדיו קפצה גם היא ממקומה. הדיו ניתז על הספסל, על הספרים ועל הילדים שישבו בסביבה הקרובה.

15 התוך מיהר אל דליה שהייתה נבוכה ומבוהלת, ושחרר את צמותיה מהנעצים. בכיתה קמה מהומה. המורה החליטה להטיל על תלמידי הכיתה את ההחלטה לגבי העונש.

ועד הכיתה ניהל את המשפט, וכל התלמידים היו חֶבֶר השופטים. הקטגור דרש עונש חמור, והסֶגֶגֶר ביקש להקל. תלמידי הכיתה לא יכלו לפתור את הבעיה, ואז הציע מישהו: נפנה לדליה.

20 על פניו של זלמן, הנאשם, הופיע זיק של תקווה כששמע את ההצעה. דליה הייתה ילדה טובה וסלחנית, והוא הביט עליה חֶפּוּי ראש וּמְלֵא חרטה. מבטיהם נפגשו. מה פסקה דליה?

דליה הציעה שהוועד יכין רשימת דרישות של התנהגות טובה וימסור אותה לזלמן. אם הוא יחתום שעד סוף שנת הלימודים הוא יקפיד על דרישות אלה, היא מוכנה לוותר על העונש. אך אם יפֶר אפילו סעיף אחד מהרשימה, יהיה צפוי לעונש כבד. זלמן הסכים בהתלהבות להצעתה של דליה.

כדי לוודא שהוא אמנם מקיים את הבטחתו, הושיבה אותו המורה ליד דליה.